

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg hæftede mig lidt ved, at i fru Lene Jensens forrige indlæg kunne hun præcisere, at det godt kunne være, man skulle have givet universiteterne frihed til at vælge en model, men hun troede ikke, at det ville gavne universiteterne selv. Er det den opfattelse af frihed, man har, at universiteterne kan være frie indtil en vis grænse, men at det er fru Lene Jensen, som bedst ved, hvad der gavner universiteterne?

Så kunne jeg forstå, at man har gjort meget ud af at beskrive forskningsfriheden. Det er jeg sådan set enig i. Man har sådan set beskrevet den så meget, at den er blevet indskrænket mere og mere og mere. Vil fru Lene Jensen ikke bekræfte, at man ikke får forskningsfrihed af, at man skriver en florumvunden paragraf om, at universiteterne har forskningsfrihed?

Nej, det er den konkrete beskrivelse af forskningsfriheden, som afgør det, og det er de konkrete interesseforhold, man får sammensat, bl.a. i bestyrelsen med et flertal af eksterne repræsentanter, som afgør, hvordan forskningsfriheden bliver i praksis.

Så hæftede jeg mig ved, at mit spørgsmål fra sidste omgang ikke blev besvaret. Det må bero på en misforståelse.

Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, hvordan Socialdemokratiet kan støtte en reform, som giver mindre medarbejderindflydelse, mindre studenterindflydelse, når man i sit principprogram skriver, at demokratiet skal styrkes ved, at alle ansatte inddrages i de beslutninger, der vedrører deres virksomhed. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg hæftede mig lige ved noget tidligere i debatten, hvor fru Lene Jensen sagde, at Socialdemokratiet havde opfattet den politiske virkelighed meget anderledes end Det Radikale Venstre. Det tør man altså svagt antyde, og jeg tror også, at det gælder i forhold til Enhedslisten, for det er jo sådan, at den politiske virkelighed, i hvert fald hvis jeg kan tælle til 90, er, at hvis Socialdemokratiet trykker på de røde knapper i Folketingsalen i forbindelse med dette lovforslag, så falder det. Så simpelt er dét. Den politiske virkelighed er, at Socialdemokratiet kan blokere for det her forslag.

Men det var egentlig ikke det, der bragte mig herop, det var det her med ikke ukritisk at idealisere demokratiet på universitet. Det kunne jeg i hvert fald aldrig finde på, og i Enhedslisten har vi i årevis krævet mere demokrati på universiteterne.

Så jeg har et spørgsmål til fru Lene Jensen: Når det nu er, at demokratiet halter i en given institution, skal man så som udgangspunkt arbejde for at udvide det og forbedre det, eller skal man arbejde for at indskrænke og afskaffe det?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Lene Jensen. Undskyld, vi mangler fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Lene Jensen kom med en ren tilståelsessag, hvor hun siger: Hvis der sker anslag mod forskningsfriheden, ja, så skal denne her lov jo ændres. Alene det at sige, at der kan tænkes at rejses mistanke om, at forskningsfriheden bliver angrebet ved denne her lov, er vel det samme som at sige, at man har lavet en dårlig lov.

Jeg mener, at det var fru Lene Jensen, der sagde, at hvis man kunne rejse mistanke om, at vores forskningsfrihed var anfægtet, så skulle loven laves om. Det sagde fru Lene Jensen, og jeg mener, at det er det, jeg forholder mig til.

Så sagde fru Lene Jensen, at vi ikke skal idealisere demokratiet. Jeg holder meget af demokrati, og jeg synes også, det er vigtigt, at der er demokrati på universitetet, men jeg har først og fremmest idealiseret uafhængigheden, det er jo den, der er angrebet her. Uafhængigheden er angrebet, og kun uafhængige institutioner kan jo tackle de angreb, der kommer på fuld forskningsfrihed. Når man ikke er uafhængig, jamen så kan man ikke med troværdigheden i behold ruste sig mod angreb på forskningsfriheden. Det, der er problemet, er uafhængigheden, det er også demokratiet, men først og fremmest uafhængigheden.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Og så er det fru Lene Jensen.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg skal med det samme bekræfte, at fru Elisabeth Arnold har fuldstændig ret, også i forhold til de umotiverede indlæg, der kom fra salen.